

مراومه‌ی ویرگول

۱- اهداف:

- تعریف دانشجو به مثابه یک صنف
 - بازنگری در مفاهیم ذهنی صنف دانشجو
 - انتشار دیدگاه‌های دانشجویان در مورد مسائل دانشگاه، خاصه دانشکده
 - ایجاد راهی ارتباطی بین گروه‌های مختلف حاضر در دانشکده (دانشجویان، اساتید، کارمندان و هیئت رییسه دانشکده)
 - انتشار اخبار و رویدادهای دانشکده
 - انتشار اخبار سایر دانشکده‌های دانشگاه تهران
 - اطلاع رسانی در خصوص دستاوردها و عملکردهای شورای صنفی دانشکده
 - نشر دیدگاه‌های انجمن صنفی در مورد مسائل مختلف
 - ارائه‌ی پیشنهادات و انتقادات به منظور ارتقای سطح علمی و رفاهی
 - ایجاد پلی ارتباطی بین انجمن‌های علمی
- ۲- خط مشی:

- ویرگول تنها نشریه‌ی شورا صنفی نیست بلکه نشریه‌ی صنف دانشجویست. صنفی که امروز به دلایل و انگیزه‌های مختلف چند پاره شده است. ویرگول می‌خواهد پایانی باشد بر خطوطی که دانشجویان را از هم جدا کرده‌است. ویرگول تاملی است برای درک و فهم؛ پس آنچه پیدااست این است که نقاط تیره و تاریک دانشکده و چه بسا دانشگاه را از بین می‌برد. درنگی است برای همه‌ی کسانی که در فضای دانشکده زیست می‌کنند. ویرگول معنای دیگری به پاراگراف می‌دهد. ویرگول نه تنها سکوت نیست که خود صداست. صدایی که کمتر شنیده شده‌است.

۳- میثاق نامه اخلاقی:

- ویرگول اولویت را به منافع صنف دانشجو می‌دهد و از جانبداری از گروه‌ها، افراد و جریان‌ها دوری می‌کند.
- از جمله اهداف تشکیل این نشریه، ایجاد گفتگو میان جریان‌ها و گروه‌های مختلف درون دانشکده است. بنابراین سعی ویرگول بر آن است تا جایی که مجال باشد، عقاید و دیدگاه‌های گوناگون را (به جز آنها که مغایر با قوانین مقرر در آیین‌نامه نشریات دانشجویی و همچنین اصول اخلاقی هستند) منتشر کند.
- ایجاد هرگونه تغییر محتوایی در مطالب ارسالی دانشجویان، از سوی ویرگول ممنوع است، اما اصلاحات ویرایشی بلامانع است.
- سعی بر آن است که با بررسی چند باره‌ی هر مطلب، از ارتکاب هرگونه اشتباه جلوگیری شود، اما خطاهای احتمالی در شماره‌های بعد اصلاح می‌گردد.
- ویرگول از چاپ هرگونه مطلب که در آن از کلمات توهین آمیز استفاده شده یا در آن به ادیان، مذاهب، قومیت‌ها و اشخاص حقوقی توهینی شده باشد، معذور است.
- در صورت آوردن نام اشخاص حقیقی، نشریه در شماره‌های آتی می‌تواند دفاعیه‌ی فرد را منتشر کند.

موسسات بشمار کنکور و مدارس غیر انتفاعی زمینه خرید صندلی‌های دانشگاه و دوپینگ قانونی را بوجود آورده اند. سیاستگذاران منتظر ورود دستپخت مدارس پولی و موسسات کنکور و دانشگاه هستند تا پروژه کالایی سازی آموزش را با سرعت بیشتری پیش ببرند. روز به روز شاهد حذف شدن دانش آموز مستعد اقشار فرودست جامعه و ورود چراغ خاموش کسانی هستیم که احتمالا قبل از کنکور بواسطه ی صرفه‌های حساب بانکی و دسترسی به نزدیک ترین سوالات به سوالات کنکور سراسری رتبه هایشان مشخص شده است! امروز دفاع از حق آموزش رایگان و ایستادگی عملی در برابر تجاری سازی دانشگاه گناهی نابخشودنیست.

بی جهت نیست که برخورد با فعالین صنفی شدت گرفته است. احضارهای گروهی فعالهای صنفی دانشگاه تهران در سال تحصیلی گذشته

تاییدی براین مدعاست. در چنین فضایی شورای صنفی دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی در کنار کمیته ی حمایت از احضارشدگان به کمیته ی انضباطی دانشگاه تهران در برابر هر نوع تجاوز به حقوق دانشجویان حساس و هوشیار خواهد بود. فرقی نمیکند این تجاوز پولی سازی آموزش و خالی کردن جیب دانشجو باشد یا احضارها و تهدیدها و سعی در ایجاد فضای امنیتی در دانشگاه.

رونگول

شماره بیست و نهم / مهر ۱۳۹۵
صاحب امتیاز: شورای صنفی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران
مدیرمسئول: یاسمن محبوبی
سردبیر: علی مظفری

سخن دبیر

مسیری که آمدیم...

محمدامین اصائلو - در چند سال اخیر، دانشگاه شاهد بالا گرفتن تب فعالیت صنفی بوده است. تبی که منجر شد تا شوراهای صنفی از جمله شورای صنفی مرکزی دانشگاه تهران بازگشایی شود و شیوه‌نامه‌ی سراسری شوراهای صنفی نیز ابلاغ شود و عمومی‌ترین شکل دانشجویی جانی دوباره بگیرد.

در هر دانشکده یا دانشگاه، بزرگترین تشکل دانشجویی موجود، شورای صنفی است. اعضای شورای صنفی، نمایندگان همه‌ی دانشجویان هستند که با رای آنان، به منظور پیگیری مطالبات دانشجویی انتخاب شده‌اند و در واقع این اعضای شورای عمومی هستند که مطالبات را در شرایط زمانی مختلف مشخص می‌کنند. ملاک تعیین عملکرد شورای صنفی، فضای عمومی و دغدغه‌مندی دانشجویان است که چه میزان اعضای شورای مرکزی را همراهی کنند.

در دانشکده‌ی علوم اجتماعی، شورای صنفی با تمام فراز و فرودهایش ماهیت خود را به عنوان نهادی مستقل و متعلق به همه‌ی دانشجویان حفظ کرده و توانسته است در سخت ترین شرایط هم مطالبات فضای عمومی را پیگیری کند.

مشروعیتی که شورای صنفی دارد تماما حاصل پایگاه اجتماعی آن در میان بدنه‌ی دانشجویی است. از این رو به عنوان یک نهاد میانجی همواره موظف است که در تصمیم گیری ها و کنش هایش نهایت نفع دانشجویانی را که نمایندگی آنان را بر عهده دارد، در نظر بگیرد.

فراگیر شدن فعالیت های صنفی دانشجویی نه تنها در دانشگاه تهران بلکه در دانشگاه های سراسر کشور، نشان از جایگاه و اهمیت روزافزون نهادی به اسم شورای صنفی دارد. نگاهی اجمالی به گسترش روزانه‌ی شوراهای صنفی در دانشگاه های سراسر کشور بیانگر این است که امروز در دانشگاه ها اولویت فعالیت صنفی امری انکار ناپذیر است. ضمن اینکه مطالبات همگانی صنف دانشجو روندی کاملا صعودی را طی می‌کند. مطالباتی کلی مثل آموزش رایگان که مطالبه‌ای همگانی برای تمام دانشجویان است و همه‌ی دانشجویان را از پایتخت تا دورافتاده‌ترین نقاط کشور را شامل می‌شود و پیگیری آن

«دانشگاه ملک شخصی کسی نیست و باید برای همگان باقی بماند.»

سخن سردبیر

حیات ویرگول

ویرگول با سابقه‌ی نه چندان طولانی‌اش در دانشکده‌ی علوم اجتماعی هویتی پیدا کرده است که در میان دیگر اجزای دانشکده معنا پیدا می‌کند و همچنین به این اجزا معنا می‌دهد. اجزایی که دانشجویان، رکن لازم آن هستند و مسئولان دانشکده و اساتید از دیگر اجزای آن به شمار می‌آیند. هر شماره‌ای که از ویرگول منتشر می‌شود دانشجویان در آن «صدای جمعی» خویش را می‌شنوند. صدایی که برخاسته از صنف دانشجو است و صدای تنفسش برای دانشجویان امری مهم و حیاتی به حساب می‌آید.

اما چگونه می‌توان از حیات ویرگول سخن به میان آورد؟ ویرگول آنگاه جان می‌گیرد که فریادها، صدایی به گوش‌های ناتوان نمی‌رساند. آنگاه که برای گفتگو با یک مسئول دانشکده، بایستی از دالان‌هایی گذشت که هر یک دری دارد و سرانجام به در بسته‌ی اتاق ایشان رسید. در این هنگام است که نشریه‌ی ویرگول می‌تواند جان بگیرد. اما این امر مهم هنگامی اتفاق می‌افتد که «صدای جمعی دانشجویان» را به همراه داشته باشد. از این حیث ویرگول تبدیل به نشریه‌ای می‌شود که مطالبات مشترک دانشجویان را منتشر می‌کند. ویرگول کانالی می‌شود برای عبور صدای جمعی دانشجویان. از همین روست که ویرگول هویتی پیدا کرده‌است که برای دانشجویان امری حیاتی تلقی می‌شود، چرا که آن را صدای جمعی خود می‌دانند.

نگاهی اجمالی به تاریخچه‌ی ویرگول نشان از این دارد که هرگاه ویرگول این صدا را به همراه داشته‌است، توانسته‌است در میان این اجزا فعالانه موثر باشد. امید است با همراهی دانشجویان علوم اجتماعی «ویرگول نه تنها سکوت نباشد، که خود صدا باشد. صدایی که کمتر شنیده شده است.»

معرفی کار گروه‌های دوره‌ی جدید شورای صنفی

دانشکده مطرح می‌کنند، سعی در بهبود شرایط نشریات داشته‌باشد. از جمله مسائلی که در این کارگروه در حال پیگیری است، کمک‌های مالی دانشکده به نشریات است. همچنین تلاش بر این است که اتاق نشریات دانشکده راه‌اندازی شود تا آرشبو کاملی از نشریات دانشکده در آنجا موجود باشد. امید است که با پیگیری‌های بیشتر این امر، حاصل شود.

کار گروه تغذیه و بوفه

امین اصانلو

همواره یکی از مهمترین سرفصل های بحث امور صنفی در دانشکده که دانشجویان هر روزه با آن سر و کار دارند بحث سلف و بوفه بوده است. حساسیت بالا و نیاز مبرم به ارتقای کیفیت بخش تغذیه دانشکده، شورای صنفی را بر آن داشت تا برای رفع هرچه بیشتر مشکلات بوفه و سلف دانشکده کارگروه‌ی را با همین نام تدارک ببیند.

کارگروه تغذیه و بوفه، مسئولیت نظارت بر کیفیت محصولات بوفه و همچنین غذای سرو شده در سلف را بر عهده دارد و موظف به پیگیری مطالبات و انتقادات و پیشنهادات مطرح شده درباره‌ی این بخش از دانشکده است و همچنین این کارگروه سعی در بهبود کیفیت غذای سلف و محصولات ارائه شده در بوفه‌ی دانشکده دارد. مسئولیت این کارگروه بر عهده‌ی امین اصانلو دبیر شورای صنفی است.

کارگروه تغذیه و بوفه، مسئولیت نظارت بر کیفیت محصولات بوفه و همچنین غذای سرو شده در سلف را بر عهده دارد و موظف به پیگیری مطالبات و انتقادات و پیشنهادات مطرح شده درباره‌ی این بخش از دانشکده است و همچنین این کارگروه سعی در بهبود کیفیت غذای سلف و محصولات ارائه شده در بوفه‌ی دانشکده دارد.

کار گروه فضای فیزیکی

یاسمن محبوبی

از قدیم‌الاتام مشهور بوده است که دانشگاه اگر خانه‌ی اول دانشجو نباشد، خانه‌ی دوم اوست. همانطور که اگر خانه‌مان از سطح رفاه نسبی برخوردار نباشد، و لوازم مناسب و محیط نسبتاً منظم و تمیزی نداشته باشیم، به سختی می‌توانیم به مسئولیت‌ها و دغدغه‌هایمان بپردازیم؛ در دانشگاه هم همین مسائل صادق هستند. ضمن اینکه پیگیری مطالبات مربوط به فضای فیزیکی دانشکده علاوه بر اینکه برای اکنون ما شاید رفاه بیشتری فراهم سازد، برای آیندگان هم میراث می‌ماند، میراث به این معنا که آن‌ها با نگاه به

در سالی که گذشت چه کردیم؟

نهایت آیین‌نامهٔ تشکیل شورای صنفی مرکزی دانشگاه تهران در تاریخ ۳ اسفند ۱۳۹۴ به تصویب هیئت رئیسهٔ این دانشگاه رسید.

در جشنوارهٔ نشریات دانشجویی دانشگاه تهران درخشدیم!

دانشکدهٔ علوم اجتماعی از نظر فعالیت نشریاتی همواره در دانشگاه تهران زبانزد بوده است. کمیت و کیفیت نشریات این دانشکده در کمتر محیط دانشگاهی‌ای دیده می‌شود.

بعد از یازده سال وقفه، سومین جشنوارهٔ نشریات دانشجویی بار دیگر با حضور نمایندگان از دانشکده‌ها و دانشگاه‌های مختلف (علامه طباطبایی و شیراز) به همت خانهٔ نشریات از هجدهم تا بیستم بهمن در باشگاه دانشجویان دانشگاه تهران برپا شد. هرچند این جشنواره از سوی برخی نشریات دانشکدهٔ علوم اجتماعی بنا به دلایل مختلفی تحریم شد، اما بازهم علوم اجتماعی با ۸ رتبهٔ اول، ۲ رتبهٔ دوم، و ۵ رتبهٔ سوم پرافتخارترین دانشکده در این جشنواره لقب گرفت. در این میان ۳ رتبهٔ اول در بخش مصاحبه، یادداشت، و یادداشت صنفی، و ۱ رتبهٔ دوم در بخش سرمقاله، و ۲ رتبهٔ سوم در بخش یادداشت طنز و یادداشت صنفی سهم ویرگول (نشریهٔ رسمی شورای صنفی دانشکدهٔ علوم اجتماعی دانشگاه تهران) بود

احضارمان کردند و مقاومت کردیم!

و اما شوم‌ترین روز سال گذشته، ۱۸ اسفندماه بود. تلفن‌هایمان یکی پس از دیگری زنگ می‌زد و خانمی پشت خط تلفنی و البته غیرقانونی احضارمان می‌کرد به کمیتهٔ انضباطی، ابتدا بیشتر شبیه به یک شوخی بود که در کمتر از ۱۵ دقیقه ۹ نفر به کمیتهٔ انضباطی احضار شوند – که البته در ادامه فهمیدیم تعداد دقیقمان ۱۲ نفر است. احضارهای غیرقانونی ۱۸ اسفند البته با پاسخ دندان‌شکن نه‌تنها دانشجویان دانشکدهٔ علوم اجتماعی و دانشگاه تهران، بلکه دانشجویان سراسر کشور مواجه شد. حاصل این کشمکش چندماهه میان کمیتهٔ انضباطی و دانشکدهٔ علوم اجتماعی که به دو بیانیه – ابتدا از سوی ۴ شورای صنفی دانشگاه تهران و سپس از سوی ۱۳ شورای صنفی از سراسر کشور – و یک جوابیه از سوی شورای صنفی دانشکدهٔ علوم اجتماعی انجامید و چندین مصاحبهٔ مکتوب و تلویزیونی از سوی معاونت فرهنگی دانشگاه تهران، مجید سرسنگی، با خبرگزاری‌ها و شبکهٔ چهار سیما را در پی داشت؛ چیزی نشد جز آغاز به کار دوبارهٔ «کمیتهٔ حمایت از دانشجویان احضارشده به کمیتهٔ انضباطی دانشگاه تهران» و عدم صدور حکم برای هیچ‌یک از ۱۲ دانشجوی احضارشده، چراکه هیچ دلیل قانع‌کننده و قانونی‌ای از سوی کمیتهٔ انضباطی برای اثبات تخلف دانشجویان وجود نداشت.

حسام حسین‌زاده – سال تحصیلی گذشته خوب یا بد یکی از فعال‌ترین و پرحاشیه‌ترین سال‌های فعالیت دانشجویی این دانشکده در طول این چند سال بود، سالی که با برگزاری مجدد انتخابات شورای صنفی – به دلیل استعفای اکثر اعضای شورای مرکزی دورهٔ دوم شورای صنفی پس از چند ماه از انتخابات پیشین در اردیبهشت‌ماه – در آبان‌ماه آغاز شد و روزهای پر فراز و نشیبی را برای دانشکدهٔ علوم اجتماعی به ارمغان آورد. آنچه در طول یک سال گذشته بر ما گذشت، علی‌رغم همهٔ اختلاف‌نظرها و تفاوت‌ها در نگاه و عقایدمان، نمودی از تلاشی جمعی برای بازپس‌گیری دانشکده و دانشگاهی بود که به گمان ما داشت ر بوده می‌شد، و البته دارد ر بوده می‌شود. در آغاز سال تحصیلی جدید، بی‌راه نخواهد بود اگر گریزی هرچند کوتاه بر تجارب ارزنده‌مان در سال گذشته بزنیم. البته این یادداشت کوتاه مجال خوبی برای بررسی تفصیلی اتفاقاتی که در سال گذشته رخ داد نیست و تنها می‌توانیم به مهم‌ترین اتفاقات – آن هم صرفاً از نگاه نگارندهٔ متن – بپردازیم.

شانزده آذر را پس گرفتیم!

شانزده آذر سال ۱۳۹۴ به گمانم یکی از مهم‌ترین رویدادهایی است که جنبش دانشجویی دانشگاه تهران در طول سال‌های پس از ۸۸ به خود دیده است. دانشگاه تهران بعد از چندین سال سکوت علیه خصوصی‌سازی دانشگاه به فریاد درآمد. قریب به هزار دانشجوی دانشگاه تهران مستقل از برنامه‌های نمایشی شکل‌های رسمی با حضور در صحن دانشگاه و راهپیمایی به بیان اعتراضات وسیع خود در باب کالایی‌شدن و خصوصی‌سازی دانشگاه پرداختند. در بخشی از گزارش این تجمع صنفی آمده است: «تعداد زیادی از مأموران حراست و نیروهای لباس شخصی راه ورود به میدان اصلی که محل قرائت بیانیه اعلام شده بود را بستند. در مقابل جمعیت با سر دادن شعار «دانشگاه پادگان نیست» و ایجاد زنجیره به سمت نیروهای امنیتی حرکت کردند و به آن‌ها هشدار دادند که راه را باز کنند.

تهدیدهای حراست و تلاش برای گفتگو با دانشجویان کوچک‌ترین تأثیری در ارادهٔ معترضین نداشت. نهایتاً بعد از چند اخطار از طرف دانشجویان نیروهای امنیتی از سر راه کنار رفتند و همهٔ دانشجویان در میدان اصلی دانشگاه حلقه زده و سرود یار دبستانی را خواندند. در نهایت بیانیهٔ اعتراضی دانشجویان دانشگاه تهران و علوم پزشکی تهران قرائت شد که با تشویق‌ها و شعارهای پیاپی جمعیت همراه بود. بعد از قرائت بیانیه دانشجویان با اعلام اینکه به هیچ وجه نمی‌خواهند پیاده‌نظام اصلاح‌طلبان و اصولگرایان باشند و تنها حقوق بنیادین خود را می‌خواهند، پایان تجمع را اعلام کردند.»

دوشنبه‌های آخر ماه آمد و رفت!

اگر اشتباه نکنم اواخر آبان‌ماه ۱۳۹۴ بود که در

پی تجمع اعتراضی دانشجویان در حوزهٔ ریاست و برگزاری جلسه میان هیئت‌رئیس‌ه و دانشجویان در تالار «گفت‌وگو» قراردادی میان دانشجویان و ریاست دانشکده منعقد شد تا از این پس دوشنبهٔ آخر هر ماه وعدهٔ گفتگوی دانشجویان و هیئت‌رئیس‌ه در باب مشکلات صنفی دانشکده باشد. دوشنبه‌هایی که اگرچه فرصت خوبی برای هم‌اندیشی درباب مشکلات دانشکده بود اما ریاست دانشکده قدر آن را ندانست، پس از چند ماه ابتدا به بهانهٔ انتخابات مجلس ادامهٔ جلسات به پس از عید موکول شد و پس از آن هم به بهانه‌های مختلف از جمله مخالفت هئیت رئیسهٔ «دانشگاه» با برگزاری این جلسات، دوشنبه‌های آخر ماه هنوز نیامده بواسطهٔ لطف جناب آقای رئیس رفت!

جشن‌های دانشجویی را احیا کردیم!

دانشکدهٔ علوم اجتماعی در طول چند دهه فعالیت خود کم و بیش همواره مناسبت‌ها و رویدادهای دانشجویی متنوعی در خود داشته است، اما پس از سال ۸۸ تقریباً همهٔ این فعالیت‌ها به فراموشی سپرده شده بود. نه خبری از جشن چای بود که روز آخر هر ترم گرفته می‌شد و بهانه‌ای بود برای دورهمی دانشجویی، و نه از جشن یلدا و عید نوروز و … . اما بالاخره یلدای ۱۳۹۴ بود که با تلاش شورای صنفی این جشن‌ها در دانشکدهٔ علوم اجتماعی با «جشن شب یلدا» احیا شد و پس از آن نیز با «جشن بوی عیدی» به مناسبت عید نوروز ۱۳۹۵ ادامه یافت. این جشن‌ها علاوه بر اینکه منجر به افزایش روحیهٔ دانشجویان برای ادامهٔ فعالیت‌هایشان می‌شد، فرصتی بود برای همکاری دانشجویان و شکل‌گیری شبکه‌های اجتماعی جدید که می‌توانست در عرصه‌های دیگر دانشگاهی نیز منجر به فعالیت‌های سازنده شود.

شورای صنفی مرکزی دانشگاه تهران را باز گشایی کردیم!

شورای صنفی مرکزی دانشگاه تهران؛ نامی که در طول هفت سال گذشته حسرتی بزرگ برای فعالان ده شورای صنفی در دانشگاه تهران تعطیل شدند و دفتر شورای صنفی مرکزی دانشگاه تهران با حکمی غیرقانونی از سوی معاونت فرهنگی وقت دانشگاه تهران صادره شد، و سال بعد نیز چند شورایی که از سرکوب‌های سال گذشته جان سالم به در برده بودند (از جمله شورای صنفی دانشکدهٔ علوم اجتماعی) تحت فشارها به تعطیلی کشانده شدند و عملاً شورای صنفی مرکزی نیز تعطیل شد. در نهایت پس از اعتراض‌های پیاپی دانشجویان و طرح مطالبهٔ بازگشایی شورای صنفی مرکزی، و همچنین برگزاری چندین جلسه میان نمایندگان دانشجویان و معاونین دانشگاه، در